

በኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ
የጠቅላይ ሚኒስትር ጽሕፈት ቤት
 Federal Democratic Republic of Ethiopia
OFFICE OF THE PRIME MINISTER

ጠቅላይ ሚኒስትር ዐቢይ አሕመድ ሐምሌ 22 ቀን የሚደረገውን ብሔራዊ የችግኝ ተከላ ቀን በተመለከተ ያስተላለፉት መልእክት

ለብዙ ዘመናት ከኢትዮጵያ ሰማይ ስር ሲስተጋባ የኖረውና ለምለሚ ሀገራዊ የሚለው እድሜ ጠገብ ዜማ የልጆቻችን የዛሬ እውነታ የእኛ ደግሞ ከጆሯችን ሁሉም ያለ ቅርብ ትዝታ ነው። ትላንት እውነት እና ሀሴት የነበረው፤ ዛሬ ግን ምክንን እና ቁጭት ሆኖ የቀረው ዝማሬ በሁሉም ኢትዮጵያዊ ጎሊና ውስጥ አብዝቶ ይመላለሳል። እውነት ነው ሀገራችን ለምለም ነበረች- ዛሬ ግን አይደለችም፤ ምክንያቱም አባቶቻችን ያቆዩልንን እኛም በተራችን ለልጆቻችን አላቆየንም- እናም ልምላሚያን እና አረንጓዴ ውበቷን ከትዝታ ብቻ አወዳጅተን አደራችንን በልተናል። ዜማዎቻችን ብቻ ሳይሆኑ ተረቶቻችንም ሀገራችን በደን የተሞላች እንደነበረች ይነግሩናል። በተረቶቻችን ውስጥ የምናገኛቸውን ብዙዎቹን እንስሳት ዛሬ በአካባቢያችን አናገኛቸውም። በየቋንቋችን ስማቸው ብቻ የቀረው የዛፍ ዓይነቶች ሀገራችን ዓይነተ ብዙ ደን እንደነበራት ቋሚ ምስክሮች ናቸው።

የዛሬች ጉዳይ ለእኛ የውበት ጉዳይ ብቻ አይደለም። የህልውና ጉዳይ ነው፤ የእምነት ጉዳይ ነው፤ የባህል ጉዳይ ነው፤ የኢኮኖሚ ጉዳይ ነው፤ ዛፍ ማለት እኛ ነን- እኛ ማለት ያለዛፍ ምንም ነን። የበረሃማነት መስፋፋትና የአየር ንብረት መዛባት ያስከተለው ቀውስ ሀገራችንን አደጋ ላይ ከመጣል አልፎ የስሟ መገለጫ እስከመሆን ደርሷል። ባለፉት ዐርባ ዓመታት ብቻ እያሠለሰ የሚመታን ድርቅ በምግብ እህል ራሳችንን ለመቻል የምናደርገውን ትግል ተፈታትኖታል፤ ወገኖቻችንንም ከክብር ማማ አውርዶ የተረጅነት ወለል ላይ አስቀምጦብናል። የዝናብ ወቅቶቻችን እየተዛቡ፣ ለጎረቤት ይተርፉ የነበሩት ወንዞቻችን እየጎደሉ፤ ምንጮቻችን እየነጠፉ፤ ወይናደጋው በረሀ፣ ደጋው ቆላ እየሆነ የህልውና አደጋ ጋርጦብናል። ያራሳችንን ህልውና በራሳችን ጥርስ ግጠነው የነበረውን አፍርሰን እንዲያ ያልነበርን መስለናል። ከተሞቻችን በአንድ በኩል በኢንዱስትሪዎችና በተሽከርካሪዎች ጢስ ይበካሉ፤ በሌላ በኩል ደግሞ ዛሬቻቸውን ጨርሰው ከአንድ ፀሐይ ቢሆኑም የሦስት ፀሐይ ያህል በገረረ ንዳድ ተንቀልቅለው ህያው በድኑን ያቃጥላሉ። ከተሞቻችን የከተማ መቃጠያ መሆናቸው ቀርቶ የከተማ መኖሪያ እንዲሆኑ ደናማ ከተሞች መሆን አለባቸው።

ወገባችንን አሥረን የምንሠራቸው ግድቦች በደለል እየተሞሉና በውኃ እጥረት እየተመቱ ልፋታችንን መና እያስቀረነው ነው። እጃችንን በእጃችን እየበላን ጸጸት ቁጭታችን ብዙ ነው። ይህ ቁጭት እና መብሰክሰካችን የይቸላል ስሜታችንን አቀጣጥሎ ወደ አረንጓዴ ሰገነታችን በሀይል ካንደረደረን እሰየው፤ ቁጭት ብቻ ከሆነ ግን ዋይታችንን የማይቋጭ ያው ከንቱ ቁት ብቻ ነው። ሐይቆቻችን የነበራቸውን ቦታ እየለቀቁ፤ አንዳንዶቹ ከነባር ይዞታቸው ሲሸሹ ሌሎቹ ጨርሰው እየደረቁ ነው። ሀዘናችን መሪር ሆኗል። ለነ ሀረማያ ያፈሰሰው እንባ ገና ከጉንጫችን ሳይደርቅ የሌሎች ሀይቅ ጅረቶቻችንም ህልውና ጉዳይም ለሌላ ሀዘን እያጨን ነጋችንን ጽልም አርጎታል። በዚህም የተነሣ በዓሣ ሀብታችን ላይ ፈተና እየተደቀነ ነው። በሐይቆቻችን ላይ ሠፍረው ይኖሩ የነበሩት አዕዋፍ ሀገር ጥለው እየኮበለሉ በሐይቆች ውስጥ የሚኖሩ እንስሳትም ዘራቸው እየተመናመነ ነው። እንባችንን ከአይነትን ለመክላት እና ዋይታችንን ወደ ዝማሬ ለመቀየር ማን ይምጣ? ለእኛ ህመም እና ስቃይ ማሻርያው እና ፈውሱም ያለው እኛው እጅ ነው።

ዓለም ያደነቃቸው ታላላቅ ቤተ እምነቶቻች የተሠሩት ከሀገር በቀል ዛፎች በተገኙ እንጨቶች ነበር። በውስጣቸው የምናገኛቸው ቅርሶችና ንዋያተ ቅዱሳት የተዘጋጁት ከኢትዮጵያውያን እንጨቶች ነበር። ሥዕሎቻችን፣ ቅርጾቻችንና የወግ ዕቃዎቻችን በሙሉ የደኖቻችን ውጤቶች ነበሩ። ቀደምቶቻችን የተጠበቡባቸው ዓምዶችና ወጋግራዎች፣ በሮችና መስኮቶች፣ ጣራዎችና አቴናዎች የደኖቻችን ትሩፋቶች ነበሩ። ትውፊታዊ ክዋኔዎቻችን ደኖቻችንን አበክረው ይፈልጓቸዋል። አረንጓዴው አለማችን የሁለነገራችን አልፋ እና አሜጋ ነው። ሰርግ ሀዘናችን ስግደት ሶላታችን ልደት ሞታችን አምልኮ ከበራችን ወግ እና ጫወታችን እንኳን ከዛፍ ደኖቻችን ጋር እጅጉን ተሰናስሏል። ህይወታችን ከደኖቻችን ጋር የተያያዘ ነው። የደኖቻችን መመናመን በጎ ዕሴቶቻችን እንዲመናመኑ አድርጎብናል። ዕርቅ፣ ሸንጎ፣ ውይይት፣ ታሪክ ነገራ፣ በባህላችን ውስጥ የሚከወኑት በዋርካዎቻችን ሥር ነው።

በሁሉም ኢትዮጵያዊ ልብ እና ህውስታ ውስጥ አረንጓዴ ደኖቻችን የደግነት፣ የፍቅር፣ የሰላም፣ የህይወት እና የተስፋ ውኅዶች ናቸው። በገጠሬው ሕይወትና በከተሜው ትዝታ ውስጥ የሚገኙት የዱር ፍሬዎች የባህላችን አካላት ነበሩ። ሌላው ቀርቶ ባህላዊ የሙዚቃ መሣሪያዎቻችን እንኳን የሚዘጋጁት ከደን ውጤቶቻችን ነው። በባህላችን የአንድ ዋርካ መውደቅ የአንድ እንጨት መውደቅ ሳይሆን የአንድ ትልቅ ሰው፣ የአንድ ትልቅ ሽማግሌ መውደቅ ምልክት ነው። በሀገራችን ብዙ ወገኖቻችን ኑሯቸውን በደኖችና በደን ውጤቶች ላይ የተመሠረተ ነው። የደን ፍሬዎችን ለቅመው፣ የደን ቅጠሎችን ሰብስበው፣ የደን ውጤቶችን ቆርጠው፣ የደን ውጤቶችን ወደ ልዩ ልዩ ዕቃዎች ቀይረው፣ በመሸጥ ኑሯቸውን የመሠረቱ ናቸው። የሀገሪቱ ዋና የውጭ ምንዛሪ ምንጮች በአንድም በሌላም መንገድ ከደን ውጤቶቻችን ጋር የተያያዙ ናቸው። ደኖቻችንና የዱር እንስሶቻችን የቱሪዝም ገቢያችን መሠረቶች፣ የአይናችን ማረፊያ ጌቦች፣ የባህል ወግ እና እምነታችንም መከሰቻ ናቸው።

እነዚህን ሁሉ ስንመለከት ነው የዛፍ ጉዳይ ለእኛ የቅንጦት ጉዳይ የማይሆነው። ከዚህ በፊትም እንደምለው ይህች ሀገር ከአባቶቻችን የወረሰናት ብቻ ሳትሆን ከልጆቻችንም የተዋሰናት መሆኗንም ማሰብ ተገቢ ነው።

እኛም በተራችን ለልጆቻችን ስናስረከባት ከነበረሀዋ፤ ከነንዳጃ፤ ከነ ድርቋ እና ከነደለላ እንዳይሆን የቤት ስራችንን እንሰራ ዘንድ ይገባናል። ከልጆቻችን ነፍስ ላይ የነጠቅነውን በምቹ ሀገር የመኖር የህልውና መሰረት ሳንውል ሳናድር ከመመለስ እና ከመተካት የሞራል፣ የእምነት እና የሰብአዊነት ጽኑ ጥያቄ ጋር የተፋጠጥንበት ወቅት ላይ ደርሰናል። የሀገራችንን የደን ሽፋን እንዲያገግም ማድረግ ህልውናችንን ማጽናት፣ እምነታችንን መጠበቅ፣ ባህላችንን ማበልጸግ፣ ኢኮኖሚያችንን ማዳበር ነው። አራት ቢሊዮን ችግኝ ለመትከል ስንነሣ ለህልውናችን፣ ለእምነታችን፣ ለባህላችንና ለኢኮኖሚያችን ስንል ታጥቀን መነሣታችንም ጭምር ነው። ሕዝቡ ከሰሜን እስከ ደቡብ፣ ከምዕራብ እስከ ምዕራብ ያሳየው ተነሣሽነት ይህን ዓላማ እንደተረዳው የሚያሳይ ነው። ይህንን ሀገራዊ ዓላማ ለማሳካት እስካሁን ባደረግነው አረንጓዴ አሻራን የማሳረፍ ርብርብ ቢልዮኖች ችግኞችን ተክለናል። ሰኞ ሐምሌ 22 ቀን በምናደርገው ብሔራዊ የችግኝ ተከላ ቀን 200 ሚሊዮን ችግኞችን በአንድ ቀን በመትከል የዓለምን ክብረ ወሰን እንሰብረዋለን። የያዘነው ክረምት ከማለፉ በፊትም አራት ቢሊዮን ችግኞችን ተክለን ግባችንን እንመታለን።

ይህን ስኬት ለማምጣት የሚኒስቴር መ/ቤቶችና የክልል አመራሮች፣ የሃይማኖት አባቶች፣ በችግኝ ማፍያ ጣቢያዎች የሚገኙ ሠራተኞች፣ የግብርና ባለሞያዎችና ምሁራን፣ የኪነ ጥበብ ባለሞያዎች፣ ኮሚዩኒያን፣ የሚዲያ ኃላፊዎችና ጋዜጠኞች፣ ነጋዴዎችና ታላላቅ ኮርፖሬሽኖች፣ ወጣቶችና ሕጻናት፣ አንጓገሮችና የጉልበት ሠራተኞች ላደረጉት ምትክ የማይገኝለት አስተዋጽኦ በራሴና በኢ.ፌ.ዲ.ሪ መንግሥት ስም ላመሰግን እወዳለሁ። ለአንድ አገር ጉዳይ፣ አንድ ሆነን በዓላማ ከተነሣን የሚሳነን ነገር እንደማይኖር የአረንጓዴ አሻራ ስኬታችን ምስክር ነው። ከደን የተራቆተችውን ሀገራችንን ለማልበስ እንደተነሣነው ሁሉ ከሰላም ከፍቅርና ከይቅርታ እየተራቆተች የመጣችውን ሀገራችንንም አንድ ሆነን ማልበስ አለብን። አራት ቢሊዮን ዛፍ በአንድ ክረምት መትከል ከቻልን አራቱን አስፈላጊ ሀገራዊ ዕሴቶችን፡- ሰላምን፣ ይቅርታን፣ ፍቅርንና አንድነትን መትከልና ማሳደግ አያቅተንም። በፍጹም።

በቀሪው ጊዜ የተከልናቸውን ችግኞች በመጠበቅ፣ በመንከባከብና ለፍሬ በማብቃት መትከል ብቻ ሳይሆን ማሳደግም እንደምንችል እናሳይ። ዛፍ ብሔር፣ ቋንቋ፣ እምነትና ርዕዮተ ዓለም የለውም። ሁሉም ዛፍ የሁላችንም ነው። የሠራነው ሥራም ከእነዚህ ሁሉ በላይ ነው። ክብካቤና ጥበቃውም እነዚህን ልዩነቶች ሁሉ አልፎ ሊደረግ የሚገባው ነው። ሐምሌ 22 ቀን ሁላችንም ማልደን በመውጣት፣ ችግኞችንም በተገቢ መንገድ በመትከል፣ አረንጓዴ አሻራችንን እናሳርፍ። ነገንም ዛሬ እንትከል።

ኢትዮጵያ በልጆቿ ጥረት ታፍራ፣ ተከብራና በልጽጋ ለዘላለም ትኑር!

ፈጣሪ ኢትዮጵያንና ሕዝቦቿን ይባርክ!

ሐምሌ 19 ቀን 2011 ዓ.ም